

Bilag 2: Spørgeguide fra "Veje til førtidspension"

Spørgsmål til fokusgrupperne

Fokusgruppeinterviewet har form som en samtale mellem deltagerne med udgangspunkt i nogle overordnede temaer og spørgsmål. Formålet er, at forskerne gennem disse interview får en større og mere nuanceret indsigt i processen, der går forud for en førtidspensionstilkendelse, og afdække forskelle og ligheder i forståelse og tilgange mellem deltagerne.

Interviewet vil omhandle tre overordnede temaer, som er:

a) Kontakten til borgerne: hvilke begrænsninger og muligheder er der?

Introduktionsspørgsmål til kontanthjælp og jobkonsulenter: Vi kan se af vores foreløbige analyse, at alle fire kommuner har en stor gruppe borgere, som har været konstant på kontanthjælp i (minimum) fem år inden de fik tildelt førtidspension. En del personer i denne gruppe har ikke været på nogen foranstaltning i denne femårige periode – hvad kan det skyldes? Har man opgivet dem?

Introduktionsspørgsmål til sygedagpenge og lægerne: Vi kan se af vores foreløbige analyse, at alle fire kommuner har en stor gruppe borgere, som i de fem år der går forud for deres førtidspension har været lønmodtager og derefter sygedagpengemodtager i kortere eller længere tid. Relativt mange af disse personer har ikke været på nogen foranstaltning overhovedet inden de får førtidspension. Hvad kan det skyldes? Har man opgivet dem?

Øvrige spørgsmål:

- Oplever i begrænsninger i forhold til at yde den indsats over for borgeren, som I selv mener, er den rette? I så fald hvilke begrænsninger? (manglende viden om diagnosers/sygdommes påvirkning af arbejdsevnen, tilbud til målgruppen, kendskab til relevante arbejdspladser samt manglende tid/ressourcer)
- Hvad er den største udfordring i kontakten til borgeren? Hvorfor?
- Hvad kendetegner et godt forløb med borgeren? Kan I beskrive det?

b) Samarbejdet mellem myndighederne og mellem myndighederne og eksterne parter: hvad fungerer godt, og hvad kan blive bedre?

Introduktionsspørgsmål: Af flere undersøgelser fremgår det, at samarbejdet mellem myndighederne - de professionelle parter – ikke altid fungerer optimalt. I forhold til førtidspensionssager så diskuteres det, hvem der trækker borgeren i retning af en førtidspension. Sagsbehandlere/jobkonsulenter bebrejder lægerne for at være borgerens advokat og ikke bakke op om at finde et beskæftigelsesperspektiv for den enkelte, mens lægerne bebrejder sagsbehandlere/jobkonsulenter for at kræve unødvendig meget lægelig dokumentation og sende deres patienter ud i meningsløse aktiveringer/arbejdsprøvninger... hvad siger i til det?

Øvrige spørgsmål:

- Hvad betyder et godt samarbejde mellem myndighederne for borgerens forløb?
- Hvad er vigtigt for at samarbejdet fungerer godt?
- På hvilke områder kunne samarbejdet blive bedre?
- Hvad er den primære udfordring for et godt samarbejde? (tid/ressourcer, viden, engagement – forskellige faglige tilgange og forståelser, forskellige mål, forskellige syn på et vellykket forløb)
- Hvem bringer først ordet førtidspension op? Borgeren selv? Jer selv – de andre professionelle?

c) Alternativer til førtidspension: er der andre forsørgelsesmuligheder?

Introduktionsspørgsmål: Vi kan se af vores foreløbige analyse, at der i de fleste kommuner er en gruppe borgere, som er på ledighedsydelse i kortere og længere tid (nogen flere år) inden de får tilkendt en førtidspension. Hvorfor tror I, at det ikke er lykkedes for den gruppe at få et fleksjob? Skyldes det, at a) borgerne i grunden ikke kan og vil, b) arbejdspladserne ikke er rummelige nok og/eller c) kommunerne ikke har ydet en tilstrækkelig indsats? Eller noget helt fjerde?

Øvrige spørgsmål:

- Hvad er de primære barrierer i arbejdet med at finde alternativer til førtidspension? Hvorfor?
- Hvis man fik mulighed for at øge indsatsen i kommunerne – hvilke borgergrupper skal man så sætte ind over for? Hvem kunne man måske finde en udvej til med en større indsats? Hvorfor?
- Når det lykkes at finde et alternativ til førtidspension – hvad er det så for alternativer?